

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt V. De commodis, quæ in animam ex obliuione & vacuitate
cogitationum & notitiarum omnium, quæ naturaliter circa memoriam
haberi possunt, resultant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

tiones proficiuntur, nisi à memoriæ apprehensionibus; obliuioni quippe traditis rebus omnibus, nihil est quod pacem turbet aut moueat appetitus, vt enim commune habet proloquium, quod oculus non vidit, cor non concupiscit. Huius veritatis quolibet momento experimentum capimus: videmus enim quod quotiescunque anima, rem aliquam cogitatione versat, mouetur semper & immutatur parum vel multum re illa, secundum quod illam apprehendit: si res quam cogitat molesta fuerit & onerosa; tristitiam vel odium elicit, si verò grata, & iucunda, gaudium & desiderium. Vnde necessariò oriri debet postmodum turbatio in illius apprehensionis mutatione: nunc itaque lætabitur, nunc mœrore tabescet, nunc odio, nunc amore inflammabitur; nec semper in eodem statu & temperamento (qui tamen effectus est tranquillitatis moralis) poterit permanere: nisi cum omnium rerum obliuisci conatur. Aperte itaque constat, notitias istas non mediocriter in anima virtutum moralium bonum præpedire.

Quod autem implicata memoria spirituale bonum impediatur, manifestè ex dictis demonstratur. Anima siquidem perturbata & bonorum moralium fundamento carens, non est in quantum talis, spiritualis boni capax, quod nequaquam infunditur & imprimitur, nisi in animam attemperatam, moderatam, & tranquillam. Quod si præterea anima arripit, magnique facit apprehensiones memoriæ; cum non valeat intenta esse nisi vni rei, si sese occupet detineatq; rebus apprehensibilibus (quales sunt memoriæ notitiæ) impossibile est eam liberam ac expeditam, pro incomprehensibili bono, qui est Deus remanere. Nam (sicuti dictum est) vt anima ad Deum pergat, potius tendere

debet non comprehendendo, quàm comprehendendo: debetque mutabile & comprehensibile pro immutabili, in comprehensibilique petmutari.

CAPVT V.

De commodis, qua in animam ex obliuione & vacuitate cogitationum & notitiarum omnium, que naturaliter circa memoriam haberi possunt, resultant.

EX recensitis damnis, quibus apprehensiones memoriæ afficiunt animam, possumus etiam conijcere emolumenta ipsis contraria, quæ ex obliuione, & vacuitate earum consequuntur. Si quidem iuxta Philosophorum essatum: contrariorum eadem est doctrina.

Primo enim loco tranquillitate ac pace animi perfruitur, cum turbatione & alteratione ex cogitationibus & notitijs memoriæ ortis careat, & consequenter, quod est amplius, puritate conscientie, & animæ gaudet. Quibus rebus magnam sibi dispositionem comparat ad humanam diuinamque sapientiam, & virtutes acquirendas.

Secundo loco, à multis suggestionibus, tentationibus, impulsibusque demonis firmiter munis, quæ ille omnia cogitationum, & notitiarum præsidio animæ ingerit, facitque illam saltem in multis impuritates labi, & etiam, sicut diximus, in peccata iuxta dictum Dauid: *Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam.* Vnde sublatis è medio cogitationibus, non habet dæmon, quo spiritum aggrediatur.

Tertium commodum est, quod media ista obliuione, & ab omnibus rebus abstractione adipiscitur Anima dispositionem, vt à Spiritu sancto moueatur & eru-

dicatur: qui ut Sapiens ait, *Anfert se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu.* Verum etiam si nullum aliud maius commodum consequeretur homo, quam à pænis & turbationibus, quas obliuione ista, & vacuitate memoriæ euadit, liberum esse, magnum hoc profecto esset illius lucrû, & in hunc bonum, Præsertim cum perturbationes, & afflictiones, quæ propter res, casusque aduersos in Animam deriuatur, nihil omnino ad pacandos ac diminuedos ipsosmet casus deseruiant, imò potius ut plurimum non solum istis casibus, sed etiã ipsi animæ ob sint. Quam ob causam dixit Dauid: *Verum tamen in imagine pertransiit homo, sed frustra conturbatur.* Manifestû quippe est, semper vanum esse turbari, cum hoc nullam vnquã utilitatem addat. Atque ita licet totus labatur, cotruatq; mundus, & omnia contrario modo eueniant, vanum est turbari. Potius enim hoc illis obest quam prodest, cuncta verò cum tranquilla & pacifica æquanimitate sustinere, non solum confert animæ ad plura bona cõsequenda, verum etiã ut congruentius de ipsismet aduersitatib; iudicium ferri possit, remediumque competens eis adhiberi.

Quare probe cognoscens Salomon dânam, & utilitatem huius rei, dixit: *Cognosce quod non esset melius nisi letari, & facere bene in vita sua.* Significare volens, in omnibus casibus quantumuis aduersis, potius nos letari debere, quã turbari, ne maioris boni, tranquillitatis, videlicet, animi, ac pacis, in omnibus rebus aduersis, & prosperis (cuius ope æquanimiter utraq; sustinetur) iacturam faciamus. Quam tranquillitatem nunquam admitteret homo, si nõ modo obliuisceretur notitiarum, cogitationesq; relegaret; verum etiam si ab omni occasione, audiendi, videndi, & conuertendi, quantũ in se esset, sese elongaret, &

abstraheret. Quandoquidem natura nostra, ad eò prona & lubrica est, ut quatumuis sit bene assueta, & exercitata, vix possit per memoriam in aliquid huiusmodi non impingere, quod animum pace tranquillitateque perfuentem, ac omnium oblitũ, non turbet vel alteret. Ideo enim dixit Ieremias: *Memoria memor ero, & tabescet in me Anima mea.*

Hier. 3. 20

CAPVT VI.

In quo de secundo genere apprehensionum memoria, imaginarijs videlicet, & supernaturalibus notitijs differitur.

Quoniam in primo apprehensionum naturalium genere sufficienter tradiderimus doctrinam pro imaginarijs, etiã naturalis ordinis, expediebat tamen hanc diuisionem adferre, propter alias formas, ac notitias, quas in se fouet & conseruat memoria, quæ rerum sunt supernaturalium, cuiusmodi sunt visiones, reuelationes, locutiones, & sentimenta, quæ via supernaturali cõtingunt. Quarum omnium rerũ, postquã illas experta est anima, solent interdum in memoria, vel phantasia admodum viuæ & efficaciter impressæ imagines, formæ vel figuræ remanere. Pro qua re est etiam necessarium aliqua præbere monita, ne memoria illis sese implicet, sintq; illi obstaculo ad Dei vnionem, in spē pura & integra, obtinendam. Dico itaque ut anima bonum hoc adipiscatur, nunquã debere etiã ita sese super res claras, & distinctas, quas fuerit experta supernaturali via reflectere, ut rerum illarum formas, notitias, & figuras in se conseruet. Illud enim semper nobis præsupponendum est, quod anima quo auidius arripit aliquam apprehensionem naturalem, vel supernaturalem distinctã, & claram; eò minus capacitas,

R citatis,

B.

Iohannis
de CruceOpera
Mystica

NVI

128